

Til Landbruksdirektoratet

Deres ref. 22/43848.

Høringssvar - forslag til endringer i forskrift om erstatning etter offentlige pålegg i plante- og husdyrproduksjon

Det vises til høringsbrev om endringer.

Erstatning for varer i verdikjeden

Fra vår side ser vi behov for at ordningen dekker erstatning for varer (egg og slakt) som er i verdikjeden når det settes krav til destruksjon/tilbaketrekking av disse produkter på grunn av utbrudd av smittsom dyresykdom. Disse varene vil også bli trukket tilbake og forsikringer vil sjelden dekke kostnaden.

Enten kan produsent få rett til erstatning også for egg og slakt levert til varemottaker, eller varemottaker kan få en selvstendig erstatningsrett.

Ved påvisning av alvorlig smittsom dyresykdom (A-sykdommene i EU), er det et regelverkskrav at kjøtt og egg i noen tilfeller vil måtte spores og gjennomgå varmebehandling/destrueres, jf. dyresykdomsbekjempelsesforskriften, artikkel 17 i forordning EU 2020/687. Dette skjedde hos eggpakkeriet Jonas H. Meling i forbindelse med utbruddet av fugleinflensa i november 2021. Egg som hadde blitt levert fra de smittede besetningene opp til 21 dager før utbruddet måtte spores opp fra kunder og sendes i retur til pakkeriet/sendes til destruksjon.

Hensikten med tilbaketrekking/destruksjon av egg ved eks. fugleinflensa er nettopp et bekjempelsestiltak for å hindre spredning av den aktuelle dyresykdommen. Dette betyr altså i noen tilfeller at også egg og kjøtt som er videre i verdikjeden må trekkes tilbake og/eller destrueres og mister stor verdi/påfører tap som forsikring ikke dekker. Enten må bonden kunne få erstatning også for dette tapet, og han kan dekke et krav fra varemottaker knyttet til dette. Eller så må varemottaker kunne oppnå en egen erstatningsrett.

Dette må innarbeides i forskriftens virkeområde i § 2, og inntre når de generelle vilkårene i § 3 er oppfylt. I tillegg må egg og kjøtt inn i § 5 spesifikt.

Verdifastsettelse

Forskriften bør også legge til rette for at erstatningen ikke fast skal følge forskriftsfestede satser. Det vil være krevende å holde forskriften oppdatert i slik grad at satsene gjenspeiler dyrenes faktiske verdi. Satsene bør dekke de reelle tapene som påføres, og det riktigste vil være at dyrene erstattes etter verdien på tidspunktet for avliving/sanering. Foreslår derfor at formuleringen «Husdyr erstattes etter verdien i Norge på påleggstidspunktet» tas inn i forskriften.

KLF har til informasjon sendt forslaget til større medlemsbedrifter som er varemottakere.

Vennlig hilsen

Kjøtt- og fjørfebransjens Landsforbund
Endre Myhr
Markeds- og administrasjonssjef